

3. Одрехівський М.В., Угрин Л.Є. Методи економіко-математичного аналізу розвитку інноваційних підприємств. http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/12398/1/018_Metodi%20ekonom%D1%96ko_107_113_704.pdf

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Стрижак О. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МОДЕЛЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Основною метою існування всіх компаній є досягнення своїх цілей, ступінь реалізації яких показує, наскільки ефективно працює організація, успішно використовує всі організаційні ресурси та впроваджує новітні підходи, розвиток, інновації тощо. Для підвищення ефективності роботи вітчизняних компаній необхідно впроваджувати інновації у всіх сферах їх виробничо-господарської діяльності. Інновації – це певний результат застосування на практиці продуктів інтелектуальної праці: ідей, винаходів, що сприяють створенню найкращих характеристик нових продуктів, технологій, організаційних форм і, зрештою, отриманню певних економічних, соціальних чи інших наслідків.

Необхідною умовою успіху сучасної компанії є оновлення продуктів та послуг із залученням інноваційних підходів. Складність та динамічність зовнішнього ділового середовища, криза та її прояви, посилення конкуренції вимагають від компаній залучення відповідної поведінки шляхом впровадження інноваційних змін у продуктах та послугах, ключових бізнес-процесів та технологій. Тому дуже важливо запровадити та впровадити принципово нову систему стратегічного управління новітнім розвитком бізнесу – активний пошук, формування та розвиток інноваційних, створення та використання стратегічних винаходів на основі добрих теоретичних основ, нових концептуальних ідей, підходів та інструменти.

У глобально динамічному, висококонкурентному діловому середовищі та прискореному науково-технічному розвитку компанії стикаються з проблемою збільшення інноваційного потенціалу та підвищення ефективності інновацій, що вимагає впровадження сучасної системної інтегрованої моделі розвитку інноваційного бізнесу. Ця модель включає застосування інтегрованого підходу до пошуку можливих сфер інновацій у компанії, створення ресурсів та механізмів для генерації та комерціалізації інновацій, комунікації та взаємодії на фазах інноваційного ланцюга. При формуванні моделі розвитку інноваційного бізнесу доцільно дотримуватися нових механізмів, що відповідають сучасній дійсності та демонструють вищу ефективність, ніж лінійні інноваційні моделі: інтерактивні, комунікаційні, інтеграційні, коопераційні, мережеві, «відкриті» інновації.

Основним завданням є ретельний моніторинг та використання внутрішніх можливостей для посилення інноваційного потенціалу компанії, залучення зовнішніх ідей, впровадження сучасних форм інноваційного співробітництва, інтеграція компанії в інноваційну інфраструктуру ринку, застосування ІКТ-технологій в інноваціях, інтеграція в міжнародну інноваційну зону. Інвестиційний потенціал компанії відображає рівень можливостей компанії здійснювати інвестиційну та інноваційну діяльність на шкоду своїм і залученим (від зовнішніх ресурсів) фінансових ресурсів. При формуванні ефективних механізмів організації та управління інноваціями компаніям пропонується ініціювати та залучати не лише традиційні, але й нові форми інтеграції суб'єктів інноваційної діяльності та форми розвитку інноваційної інфраструктури (глобальні науково-дослідні центри, інноваційні консорціуми, стратегічні інноваційні альянси, наукові, промислові та технологічні парки, технополітика, інноваційні кластери, технологічні платформи тощо). Впровадження запропонованих моделей дозволить вдосконалити організацію та управління інноваціями на підприємстві, забезпечити зростання економічної ефективності інновацій, збільшити конкурентні переваги компаній на внутрішньому та міжнародному ринках за чинниками інновацій [1].

Список використаних джерел:

1. Хэмел Г. Во главе революции. Как добиться успеха в турбулентные времена, превратив инновации в образ жизни / Г. Хэмел; пер. с англ. – СПб: Best Business Books, 2007. – 368 с

Канд. фіз.-мат. наук Катан В. О., Циганкова Д. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
В ЕКОНОМІЦІ**

На сьогодні в науковій літературі розглядають такі моделі інноваційного розвитку підприємства:

- 1) модель пропозиції інновацій;
- 2) модель попиту інновацій;
- 3) інтерактивна модель;
- 4) модель інтегрованих бізнес-процесів
- 5) мережева модель інновацій;
- 6) модель «відкритих» інновацій.

Лінійні моделі інновацій (пропозиції та попиту) з'явилися у 1950–1960-ті рр., базувались на сфері досліджень і розвитку та були мало пов'язані з основною діяльністю фірми. *Модель пропозиції* або *модель проитовхування*